Ao. 1856. No. 18.

Zaturdag 9 Februarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements – Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

6 Feb. Van de slaven *Marianna*, geboren in 1818, en *Frans Frederik*, geboren in 1830, kinderen van *Helena Wilhelmina*, toebehoorende aan Joh. F. Vieira.

Van den slaaf *Heintje*, geboren in 1811, zoon van *Louisa*, toebehoorende aan plantaadje *Dageraad en Dankbaarheid*, divisie *boven Cottica en Perica*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements – Secretarie.

Paramaribo, den 8 *Februarij* 1856.

(2191) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan om de slavenmagt van plantage *Des Tombesburg*, gelegen in de divisie *boven Commewijne*, van den naam van dat effect af- op dien van plantage *Spieringshoek*, gelegen in de divisie *beneden Commewijne*, te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 8 *Februarij* 1856.

Op heden zijn in Ondertrouw opgenomen:

Jacobus Hendrikus van Herwaarden
en
Martha Maria Henrica Jacobs.

Hendrik Jacob Curiel,
en
Hendriette Aletta Franke.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde, dat kortelings is weggedreven eene *gekoperde* **BARKAS**, van *buiten bruin en van binnen met grondverw beschilderd* behoorende tot de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, zoo wordt een ieder uitgenoodigd, om, bijaldien hij omtrent dat Vaartuig eenige inlichtingen mogt kunnen geven, zich tot dat einde te vervoegen op het bureau van Politie 1e. *Afdeeling*, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte brug*, zullende bij terugbezorging eene billijke belooning gegeven worden.

Paramaribo, den 8 *Februarij* 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Achtereenvolgend op de publieke straat gevonden en op het Bureau van Politie 1e. *Afdeeling*, gedeponeerd zijnde:

1o. *Een Zilveren* **POTLOOD**
en 2o. *Een Zilveren* **LEPEL**,

zoo kunnen de eigenaren dezer Voorwerpen zich ter terugbekoming daarvan op voormeld Bureau, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aanmelden.

Paramaribo, den 8 *Februarij* 1856.

De Procureur Geneaaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

1o. De slaaf *Lucas*, aankomende J. Lyon.

Terwijl sedert 1 November ll. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

2o. De slavenjongen *Charles*, aankomende H. A. Monsanto Fils.

3o. De slavin *Adolphina*, aankomende B. Oosterend.

en 4o. De slavinnen *Wilhelmina* en *Dido*, bekend ten name van den grond *Elisabethshoff*, in dienst van E. J. S. Stuger.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 8 *Februarij* 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

(2395) — Den 7den Februarij 1856. J. E. Strepmog Weduwe A. Fernandes en C. de Vries aan A. C. Richter voor hare kinderen J. D. — en J. C. Sarmeeo en H. A. C. de Rooij Richter van den grond *Valkenburg* en grond *Mijn Hoop*, gelegen aan de *Koropina Kreek*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen den grond *La Liberté* en de post *La Republiek*.

Idem. A. M. Coster, P. J. Boas nom. ux., en S. Soesman Jr. qq. en S. Soesman qq. R. Coster aan S. Seelig, van het Huis en Erf en de daaropstaande Gebouwen aan de *Knuffelsgracht*, N. W. La. A. No. 236 O. W. La. B No. 152*b*.

Idem. D. Nassij aan H. S. Frans Echtgenoot van W. F. H. Batenburg, van het Huis en Erf aan de *Keizer Straat* N. W. La. C No. 135 O. W. La. C No. 106.

Paramaribo, den 8 *Februarij* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Paramaribo, den 6 *Februarij* 1856.

Het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* in de Kolonie *Suriname*, brengt ingevolge art. 81 van het reglement voor dat Departement, (Gouvernementsblad van Ao. 1836, No. 1), bij deze ter kennis van belanghebbenden, dat gedurende het jaar 1855, bij gemeld Departement zijn geliquideerd, de navolgende boedels, als:

In *solventen staat*

van **Johannes Isaak Juriaan Gezelschap** (aan belanghebbenden overgegeven.)

En in *insolventen staat*

van **Hendrik van Daalen, Sophia Johanna Maria van der Kamp, Weduwe J. C. Treheen, Anna Maria Gotschin, Carolina Susanna Keetelaar, Wed. J. P. Tafares, Charlotte Stapelbroek, Robijn Mendes, Hendrik Johannis Werkendam, Joseph Fortuin Empel, George Caddell, Jan Christoffel Fallenstad, Johann Albrecht Muller en Joachim Willem Grossché.**

Het Collegie van Commissarissen voornoemd
De President
EGBERT VAN EMDEN.

Ter Ordonnantie van hetzelve.
De Secretaris,
J. ELLIS.

Paramaribo, den 6 *Februarij* 1856.

(1799) Alzoo D. C. Munro als Administrerende de plantage *Leliendaal*, zich aan het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde boedels*

heeft geadresseerd, verzoekende voorloopige uitbetaling te bekomen zijner vordering ten laste de plantage *Concordia*, aankomende voor de *helft* den boedel Salomon de la Parra, en voor de *wederhelft*, de Erven Semuel Haim de la Parra;

Zoo wordt daarvan mits deze aankondiging gedaan ingevolge art. 4 der Publicatie van den 5 December 1843 (G. B No. 8).

De Secretaris,
J. ELLIS.

SEQUESTERS

der onderstaande Plantaadjen bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, tegen *Kontante Betaling*:

Van *Kroonenburg*:
16 VATEN SUIKER,
Van *Bent'shope*:
12 DITO DITO, en
Van *Lodewijksburg*:
7 DITO DITO,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen 8 dagen van Plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof tot **HEDEN MORGEN** ten *negen* ure worden aangenomen. (2194)

Paramaribo, den 9 *Februarij* 1856.

SEQUESTERS

der Plantaadje *Concordia*, bieden bij inschrijving, tegen *KONTANTE BETALING*, te koop aan:

8 BALEN HEELE **KOFFIJ,**
1 BAAL GEBROKEN **DITO,** en
25 BALEN **KAKAO,**

liggende ter landswaag.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof aangenomen en geopend worden op Maandag den 11 dezer, des morgens ten 9 ure, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zullen de Producten onmiddellijk na de toewijzing in ontvang moeten genomen en voor elke ledige baal *f* 1,10 gerestitueerd worden. (1801)

Paramaribo, den 8 *Februarij* 1856.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Uit de *geregtelyke statistiek des rijks over* 1854 blijkt: 1o. wat de burgerlijke strafvordering betreft: dat in dat jaar bij den Hoogen Raad zijn afgedaan 237 zaken; zijnde er eene vermindering in die zaken van 52, en wel doordien 46 eischen in cassatie minder zijn aangebragt dan in 1853. In criminele zaken werden van de 237 regterlijke uitspraken 101 vernietigd; ten opzigte van 126 werd de eisch tot cassatie verworpen. Het getal behandelde verzoeken om gratie bedroeg 520, zijnde juist hetzelfde getal als in 1853.

Ter zake van misdaad werden door de elf hoven in raadkamer naar de openbare teregtzitting verwezen: 1239 beschuldigden, tegen welke werden opgemaakt 878 acten van beschuldiging. Het getal misdaden en beschuldigden nam in 1854 dus niet toe, gelijk in 1853, maar daalde eenigermate. In 1853 waren het toch 1250, in 1852 1209, in 1851 1307.

Van de 1239 beschuldigden in 1854 waren 993 van het mannelijk en 246 van het vrouwelijk geslacht, hadden 1181 den ouderdom van 16 jaren of meer bereikt, waren slechts 58 beneden dien leeftijd. Er werden dertien doodvonnissen uitgesproken. De tuchthuis-straf van 10—5 jaren werd ook in 1854 het meest toegepast; met correctionele straffen werden gestraft 959.

Bij de arrondiss.-regtbanken werden behandeld 12,876 zaken, waarin 16,423 beklaagden, welke beide getalen eenigzins hooger dan in het jaar te voren zijn, te weten 394 zaken en 920 beklaagden. Vergeleken met 1853 is er vermindering ten aanzien der misdrijven tegen de algemeene zaak, geringe vermeerdering ten aanzien van die tegen de personen, met onbelangrijke vermeerdering eindelijk met opzigt tot die tegen de eigendommen.

Bij de kantonregters stonden in 15,490 zaken teregt 17,811 beklaagden, waarvan 10,492 veroordeeld werden. Ook in 1854 was het getal beklaagden en zaken bij de kantongeregten klimmende.

Er kwamen dat jaar van de onderscheidene krijgsraden, zoo te land als ter zee, bij het hoog mil. geregtshof ter approbatie of in hooger beroep 373 zaken in behandeling en 2 in eersten aanleg, dus te zamen 375. In 1853 was dit getal 366.

Bij de gezamenlijke krijgsraden werden in 1854 aangebragt 382 zaken, zijnde 29 meer dan in het jaar te voren.

2o. Wat de bedeeling des regts in *burgerlyke zaken* aangaat: gedurende de jongste acht jaren werden 453 eischen in cassatie en burgerlijke zaken aangebragt, of gemiddeld 56 à 57 per jaar.

In 1854 werden 17 van de 56 uitspraken gecasseerd, 38 eischen werden verworpen, van de 38 arresten der provinciale hoven zijn er 10 vernietigd.

In hooger beroep wezen de hoven in 1854 143 arresten van incidenteelen, interlocutoires of preparatoiren aard, en 163 eindarresten, te zamen 206 uitspraken. Bij de arrond.-regtbank werden 3130 zaken aangebragt, zijnde 388 meer dan in 1853. Bij de 150 kantongeregten werden aangebragt 7470 zaken.

— In de koninklijke bibliotheek te Brussel heeft men een zonderlingen vond gedaan. Een der bedienden van het gestigt doorbladerde een van die oude boeken, welke in perkament zijn gebonden, toen eensklaps een toegevouwd papier uit den rug van het boek viel. De bediende opende dat papier en vond er twee schoone goudstukken in. De bibliothecaris werd daarop geroepen, die het boek onderzocht en er nog 16 andere goudstukken in vond, dus 18, namelijk 1o. twee kroonen met de zon van Karel VII, koning van Frankrijk; 2o. eene kroon van Karel VIII; 3o. vier kroonen met de zon van Frans I; 4o. eene kroon van denzelfden, voor het Dauphiné; 5o. drie engels van Hendrik VIII, koning van Engeland; 6o. 5 roozennobels van Eduard VI, koning van Engeland; en 7o. twee engels van denzelfden. De gezamenlijke waarde van de 18 stukken is omtrent 200 fr. Op welk tijdstip en met welk doel werd die kleine schat in het boek gestoken? Ziedaar de vraag. Het boek is in de XVI eeuw gedrukt; men kan dus stellen dat de munten ten tijde van de onlusten in de Nederlanden geborgen zijn, toen namelijk ieder voor de plunderingen der Spaansche soldaten vrees koesterde en zijne have en goed zooveel mogelijk trachtte te verbergen. Het boek in kwestie is waarschijnlijk sinds dien tijd door vele handen gegaan.

Engeland.

Reeds meermalen is er sprake van geweest dat lord Stratford de Redcliffe uit Turkije teruggeroepen zoude worden. Thans komt de *Advertiser* daarop terug en meldt dat de Britsche gezant te Konstantinopel op het punt staat van teruggeroepen te worden, of uit eigen beweging zal aftreden. De *Advertiser* noemt verder als zijn opvolger lord Granville, den tegenwoordigen president van den raad. In dat geval zonde hoogstwaarschijnlijk lord John Russell het voorzitterschap van den raad op zich nemen, en daar bij in deze kwaliteit weder in het ministerie Palmerston kon treden, zoude een der beide parlementsleden van Stroud plaats voor hem moeten maken, daar het niet te denken is, dat lord John in de city herkozen zal worden.

De vreemde stelling van lord Palmerston, baart steeds veel zorg aan de *Morning Chronicle*. Dan verwijt het blad den minister zijn beweerden tegenstand tegen de vredesplannen der meerderheid in het kabinet, dan weder berispt het hem, omdat hij de meerderheid niet door een beroep op het volk tot zwijgen brengt. Daar lord Palmerston nu maar niet zoo op eenmaal den vrede sluiten of met een tooverslag Rusland kan vernietigen, zoo komt de *Chronicle* tot het besluit, dat hij voor zijne gewigtige betrekking niet opgewassen is. Men had van den man, die de kronkelwegen der Russische diplomatie zoo goed op het spoor is gekomen, grootere dingen verwacht. Zijne aarzelende houding boezemt Rusland vertrouwen in, en schrikt Oostenrijk er van af, in vereeniging met het Westen het zwaard te trekken. Op deze wijze gaat het blad voort den eersten minister aan te vallen.

Frankrijk.

Een der Fransche dagbladen deelt het volgende mede naar aanleiding van hetgeen men van teruggekomen generaals, officieren, diplomaten en andere reizigers gehoord heeft. Wat de verliezen betreft, schat men die van de geallieerden sedert het ontstaan van den oorlog op ongeveer 80,000 man, en die der Russen op 400,000 man. Dit ontzaggelijk verschil wordt op de volgende wijze verklaard. De Fransche administratie is de volkomenste opzigtens de zorg voor de soldaten, en de Russische de slechtste van de gansche wereld. Rusland, in plaats van zich lang van binnen voor te bereiden en inwendig te versterken, zorgvuldig voor de administratie te zijn, heeft al zijne krachten slechts naar buiten, tegenover Europa en Turkije ingespannen. Doch eene slechte bezoldiging der administratie bare verregaande omkoopbaarheid en ontrouw zijn steeds zoodanig geweest, dat een gedeelte van deze inspanning steeds daarop schipbreuk geleden heeft, meer vertoon dan wezenlijkheid was. De Russische soldaat wordt erbarmelijk gevoed, en een groot gedeelte der krijgslieden, eer dit het slagveld bereikt, blijft onderweg liggen, sterft op den marsch. Dit en dat de gehechtheid van den Russischen rekruut aan dorp en naastbestaanden zoo sterk is, dat hij zich overal vreemd gevoelt, en door heimwee overvallen wordt, worden als de hoofdoorzaken van de verbazende sterfelijkheid in de Russische armees opgegeven. Aan de Russische officieren wordt de grootste eer toegekend, de officier is dapper en ervaren, en de Russische generaals, kolonels enz. vochten overal met grooten heldenmoed; maar de soldaat is neerlagtig en moede. De Russische en Fransche officieren zijn buiten gevecht beleefd jegens elkander. De Engelschen zijn bij de Russen in haat. En wat de betrekkingen van de Engelsche en Fransche militairen met elkander betreft, kan men het volgende zeggen: De Fransche officieren zijn arm, de Engelsche rijk, hunne verschillende levenswijs houdt ze vreemd van elkander. Beter staan de Engelsche en Fransche soldaten tot elkander. Daar de Engelsche administratie van oorlog gebleken is hoogst slecht te wezen, zijn de officieren zeer opregt in hunne erkenning van de voortreffelijkheid der Fransche ge-

weest en, hebben over het algemeen de grootere krijgsbekwaamheid der Franschen toegegeven. De Fransche soldaten hebben de Engelschen hunne tenten helpen opslaan en zijn hen in vele dingen behulpzaam geweest. Dit heeft den onderlingen goeden geest zeer bevorderd.

Duitschland.

Naar men uit Frankfort verneemt hebben zich reeds twee regeringen voor de instandhouding van den Sondtol verklaard, namelijk Rusland en Mecklenburg-Schwerin. Volgens zekere mededeelingen, heeft graaf von Nesselrode aan den Deenschen gezant te St. Petersburg te kennen gegeven, dat Rusland tegen eene kapitalisatie van dien tol is en wel op grond, dat het thans voor dat land bezwaarlijk zoude zijn, om de zeer aanzienlijke som die op het aandeel van hetzelve zou komen, disponibel te maken, wesbalve Rusland voor de instandhouding van den tol was. Meer stellig is de door Mecklenburg-Schwerin gedane verklaring, namelijk, dat deze staat *geenerlei grond* had, om de afschaffing des tols te verlangen, welke verklaring des te meer in het oog loopt, naarmate dezelfde regering vroeger op de afschaffing heeft aangedrongen. Overigens houdt men het daarvoor, dat de voorgenomene conferentien niet eens tot stand zullen komen. In dit voorjaar zal deze kwestie een meer ernstige gedaante aannemen, omdat het alsdan blijken moet, of Noord-Amerika zijne bedreiging zal ten uitvoer brengen. Dit staat vast, dat indien het in zijn eisch van vrije passage voor zijne schepen mogt blijven volharden, er geen twijfel kan bestaan nopens hetgeen Engeland zal doen. Lord Clarendon heeft reeds aan den Deenschen gezant verklaard, dat, indien eenig Noord-Amerikaansch schip den Sond of de Belt mogt passeren, zonder den tol te betalen, geen Engelsch minister meer dulden zal, dat die van een Engelsch vaartuig geheven wordt.

Verbod van Uitvoer, werkt als verbod van Invoer.

Een Vlaamsch weekblad: *de Akkerbouw*, klaagt over de hooge graanprijzen in Belgie alwaar de tarw prijs in Augustus ll., volgens dit blad, het hoogst stond van alle landen in Europa: de oorzaken van die duurte meent het blad te vinden in de speculatiezucht der opkoopers. Teregt doet hierbij de Landbouw-Courant (1 November 1855) opmerken, dat de ware oorzaak veeleer te zoeken is in het verbod van uitvoer, thans in Belgie bestaande.— Immers waar verbod van uitvoer is, daar zal men spoedig vruchteloos naar eene welvoorziene markt zoeken.—. De vaste regel, »*verbod van uitvoer*, werkt als *verbod van invoer*," wil men bij onze naburen maar niet begrijpen.— En toch, een practische les werd nog onlangs aan de Gentenaars gegeven.— Het gepeupel dwong de landbouwers op de markt, om hunne groenten en granen goedkooper af te staan dan zij verlangden. Dit was voor een;— maar kwamen nu de boeren op den volgenden marktdag ook tegen lager prijs aanbieden? Wel neen, zij bleven geheel weg, er was gebrek, en de Gentenaars hadden toen gaarne hoog betaald, konden zij maar iets bekomen.

Zulke voorbeelden zeggen veel, indien men ze maar begreep!

Ook in Gent schijnt men over de duurte van het slagtvee (waarschijnlijk ten gevolge van den uitvoer naar Frankrijk) te klagen. Burgemeester en Schepenen dier stad willen de burgers in hunne bescherming nemen, en de opkoopers van de markt weren— dientengevolge kondigden zij 21 Augustus 1855 eene publicatie af, dat » de Beestenmarkt tot 10 uur 's ochtends uitsluitend bestemd blijft *voor de inwoners en Vleeschhouwers in Gent zelf welke geen commissionnaire in vee zijn.* Heerlijk middel voorwaar om een ruim voorziene markt (het eenige middel tot voordeelige prijzen) te bekomen!!!

Tafereelen uit het zeeleven.

WINDSTILTE.

(*Vervolg van ons vorig No.*)

De officieren spoedden zich naar boven. De kapitein ging dwars over den kajuitsgang, van waar een verborgen trap naar de bovenste kajuit geleidde. Door een zijden voorhang, trad hij een vertrek binnen, zoo rijk zoo weelderig ingerigt, dat men het aan boord van zulk een schip niet zou verwacht hebben. Senora Estrella lag met het hoofd in de hand op een zachten divan. Aan hare voeten zat een van hare vrouwelijke dienstboden: met de mandoline in den arm; terwijl eene andere aan het hoofdeinde onledig was haar gelaat met een waaijer te verkoelen. Op een kleinen afstand van deze groep stond een tafel waarop verschillende ververschingen prijkten.

» Ach capitano, zeide de dame half lagchend half pruilend, terwijl zij zich oprigtte, het is niet mooi van u gedaan mij zoo lang alleen te laten en mij bovendien als eene gevangene te behandelen? Waarom wilt gij niet hebben dat ik op het dek kom?

» Heb geduld mijne waarde. De zon brandt gedurende deze stilte zoo hevig, dat gij er ongesteld door zoudt worden. De doctor heeft het streng verboden."

» De doctor! Altijd die doctor. Waarom verbiedt hij mij het zelf niet?"

De kapitein zweeg. Hij wilde haar niet zeggen, dat de geneesheer ziek was en in de dorstkoorts ijlde, voor welke hij haar tot heden bewaarde.

» En wat zijt gij verhit," ging zij na een oogenblik zwijgens voort, terwijl zij hem met aandacht aankeek, » Gij moet wat rust nemen en u verfrisschen. Ik zelve wil u bedienen."

Zij maakte hem een glas limonade gereede en bood het hem aan. De kapitein strekte met koortsachtige haast de hand daarnaar uit, maar trok die even zoo snel terug.

» Ik mag niet, Estrella. Ik heb de gelofte gedaan dat ik in geen drie dagen een drop zou drinken. Mijn gehele equipage heeft mijn voorbeeld gevolgd. Niemand drinkt gedurende dien tijd. Wij hopen dat de H. Moeder zich erbarmen en ons een gunstigen wind zenden zal."

» Dan zal ik met u vasten," antwoordde zij met een betooverenden glimlach. Op dit oogenblik echter hoorde men een woest geschreeuw op het dek.

» Wat beduidt dat?" zeide zij, verschrikt. » Ik heb dat verschrikkelijk gekrijsch nog eens gehoord. Wat is er gebeurd?"

» Ik weet het niet," zeide de kapitein zelf een kleur krijgende over dezen leugen. » Maar ik zal eens naar boven gaan, en het u dadelijk laten weten."

Hij spoedde zich langs den weg terug, dien hij gekomen was. Alles was in beweging. De wegen die van het halfdek naar den fokkenmast voeren, waren gebarrikadeerd. Achter het bovenste bolwerk stonden de officieren, van het hoofd tot de voeten gewapend. Niemand was bij hen, behalve de vier ligt-matrozen, welke den doodgeschoten matroos over boord geworpen hadden.

Tegenover dit troepje stond het overige gedeelte van de equipage, voor zoo ver zij niet ziek was. Zij hadden twee kanonnen van den bak gesleept en tegen het halfdek gerigt.

» Geef den sleutel!" schreeuwde de bootsman, terwijl hij op de ankerspil sprong; » geef de sleutels tot de watervaten of wij branden los."

» Hier zijn de sleutels!" zeide de kapitein en wierp ze op den kajuitskap.— » Wie den moed heeft, kome ze halen."

De bootsman stond voor de ankerspil en ijlde naar den grooten mast. De kapitein verwachtte hem met gespannen haan. Toen hij de plek bereikte, waar de valreep de grens vormt van het halfdek, stond hij onwillekeurig stil. Het was het respect, dat ieder zeeman ondervindt, als zijn voet deze planken betreedt. Bij alle natien is dit de geheiligde drempel aan boord, welken niemand tot nu toe ongestraft beleedigde.

» Gij denkt mogelijk," zeide de bootsman na een oogenblik zwijgens, met eene aanvankelijk weifelende stem, » dat wij niet durven, maar gij bedriegt u. Wij willen alleen niet nutteloos bloed vergieten. Daarom blijf ik hier. Gij hebt drie uren bedenktijd. Zijn de sleutels na verloop van dien termijn niet vrijwillig overgegeven, dan zullen wij ze halen. De gevolgen zijn voor uwe rekening.

Hij keerde naar den schreeuwenden en tierenden hoop terug, die hem had afgezonden. Men ontving hem met scheldwoorden, omdat hij nog eens toegegeven had en bedreigde hem. De eenmaal losgelaten driften waren schier niet meer te beteugelen.

» Het is niet meer te verdragen," zeide de eerste officier en sloeg een blik op zijn jongsten kameraad, die zich zoo lang als hij was op het dek nederwierp. » Hij kan ook niet meer, de arme jongen! En nog geen hulp, geen uitkomst! Nog vierentwintig uren en wij zijn er allen geweest."

Senora Estrella luisterde met toenemenden angst naar het woest getier, dat meer en meer hoorbaar werd. Zij vloog den kapitein, die juist binnentrad, met alle teekenen van angst te gemoet en zeide met eene bevende stem:

» Om dem wille der Heilige Moeder, mijn lieve! Spreek, wat beduiden deze verschrikkelijke toonen?"

» Oproer! oproer! antwoordde de kapitein, met eene doffe stem. Ik mag het niet langer voor u verbergen. De braafste equipage van de wereld is door den nood tot een hoop dieren geworden."

» Nood?" vroeg zij, met alle kenteekens van diepe verbazing. Zij kende dit woord ter naauwernood, maar had geen helder begrip van zijne beteekenis. » Nood?" herhaalde zij langzaam." Ik begrijp u niet."

» Zij hebben dorst, die rampzaligen. De gloeijende hitte verteert hen."

» Ontsla hen dan van de gelofte," zeide zij vleijend. » De Heilige Moeder zal u dat vergeven. Ik zal haar bidden en zij zal mij verhooren. Geef hun te drinken."

» Ik heb niets, zeide de kapitein, op een somberen toon.

» Hebt gij niets?" zeide Estrella, met een ongeloovige lach. » Wat scheelt u toch? Gij zijt heden zoo zonderling. Ik heb het al vroeger meer gemerkt, maar nu valt het mij bijzonder in het oog. Zijt gij niet wel mijn lieve vriend? Rust hier wat uit. Ik zal u met mijn waaijer verkoelen en u verkwikken."

» Weg! Neem weg dat glas. Het is eene misdaad, als ik het aanraak.

„Gij verschrikt mij!" zeide Estrella, terwijl zij bleek werd. „Ik begin bang voor u te worden. Waarom drinkt gij niet?"

„Omdat niemand aan boord, drinkt. Omdat wij niet mogen — omdat wij niet kunnen. De voorraad is op."

Zij keek hem met groote oogen aan, als begreep zij hem niet: „Op? Loop heen! Gij fopt mij. Zie eens, hoe die teedere planten daar den kop laten hangen. De ondeugende Mimi heeft ze vergeten. Maar ik vergeet ze niet. Ze zullen te drinken krijgen."

Zij greep eene half gevulde karaf, die op de tafel stond, maar op datzelfde oogenblik greep ook de kapitein haar hand.

„Houd op, ongelukkige! Het is de laatste dronk, dien ik voor u bewaard heb."

De beide negerinnen zonken onder een luid geween op den grond. Estrella gaf een vreesselijken gil. De kapitein nam haar in zijne armen en legde de bezwijmde vrouw op haar leger.

De zon was op het punt onder te gaan. Toen de kapitein op het dek kwam, naderde zijn eerste officier met zekere haast. Een straal van vreugde schitterde in zijne oogen. „Ik breng u goede tijding!" fluisterde hij.

De kapitein keek hem met een vragend gezigt aan.

„Morgen heeft ons lijden een einde, op de eene of andere wijs. Sedert vele jaren kruis ik op deze breedten en ken elke, zelfs de onbeduidendste verandering van den dampkring. Kijk maar, hoe de zon ondergaan. Wat van haar uitstroomt is geen zuiver avondrood. Hare stralen verliezen zich in nevel. Dat is mijn hoop."

„Zou het mogelijk zijn?"

„Is mijn vermoeden juist, dan zullen de rebellen zich van zelf onderwerpen. Bedrieg ik mij, dan vechten wij morgen om ons leven."

„Nog van daag vriend. Het uitstel, dat zij mij heden durfden geven, is om en ik wil de oproerlingen ontvangen, zoo als mij betaamt."

„Zij komen niet," antwoordde de officier met zelfvertrouwen. „Nu niet. Er zijn een paar oude kerels onder, die evenveel ondervinding hebben en even scherp kijken als ik. Zie maar eens kapitein. Terwijl wij met elkander staan te praten is de lucht alweer veranderd. De enkele, naauwelijks merkbare atomen, vloeijen ineen en vertoonen zich reeds buiten de lichtstreep, die zich langs den horizon uitstrekt. Wij moeten dat niet uit het oog verliezen."

De rebellen zingen een wild lied, dat zij aan verre kusten van den een of anderen troep Indianen gehoord hebben. Een hunner zwaait een timmermans bijl, een ander een zwaren ijzeren hamer, dien hij in de kamer van den bootsman gevonden heeft. Allen schreeuwden om den kwartiermeester, die den aanval besturen moest. Maar deze had geen oor voor zijne razende en tierende medgezellen. Hij stond aan bakboord, bij den fokkemast en staarde in de meer toenemende schemering.

(Vervolg en slot in ons volgend No.)

Burgerlijke Stand.

Van den 2den tot den 7den Februarij 1856, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 2den, Abigael del Castilho Wed. Joseph Nunes, 48 jaren.— Den 3den, Johannes Hendrik Deije Echtg. van Albertina Steppers, 62 jaren.— Idem, Henriette Louise Auguste de Meinertzhagen wed. George Cornelis Berch Gravenhorst, 37 jaren.— Den 4den, Johanna Carolina Wilhelmina Westeinde, 2 jaren.— Idem, Johannes Carons, 54 jaren.— Idem, Henriette Martina Boshart Lobbrecht, 1 jaar en 6 maanden.— Idem, Janne Robertson, 33 jaren (verdronken).— Den 6den, Fod U. (Stoffregen), 29 jaren, (Jager).— Idem, Christina Meijel, 18 jaren.— Den 7den, Johanna Gesina Lolkes, Echtg. van Severinus van Lierop, 29 jaren.— Idem, Rachel Namias Torres, echtg. van Moses Jacob Jessurun, 41 jaren.

Statistiek.

Gedurende het 4e. Kwartaal 1855, *zijn alhier*

Geboren: van het mannelijk geslacht 42, van het vrouwelijk 34, te zamen 76 personen.

Overleden: van het mannelijk geslacht 91, van het vrouwelijk 37, te zamen 128 personen.

Gehuwd: 22 paren.

Gemanumitteerd: van het mannelijk geslacht 31, van het vrouwelijk geslacht 63, te zamen 94.

Aangekomen: 93 personen.

Vertrokken: 42

Gedurende het jaar 1855 *zijn onder de vrije bevolking*

Geboren: van het manl. gesl.	158		
	158		
		316	pers.
Levenloos geboren: van het mannelijk geslacht	7		
van het vrouwelijk geslacht	1		
		8	
Overleden: van het manl. gesl.	382		
	218		
		600	
Gehuwd: 63 paren.			
Gemanumitteerd: van het mannelijk geslacht	94		
van het vr.	142		
		236	
Aangekomen:		256	»
Vertrokken:		220	»

Publicke Veilingen.

Ter kastelenije van het Geregtshof.

VRIJDAG den 8sten Februarij 1856.

De Plantaadje Paradise cum annexis.— De Plantaadje Phœnix (Lot Land No. 4.)— *Een kwart* aandeel in de Plantaadje Plaisance.

Het Lot Land No. 5, gelegen in Nickerie, aan de rivier Nickerie.—

Twee derde aandeelen der voormalige doch thans het geheel van de actuele Plantaadje Union cum annexis.—

De Plantaadje Diamond cum annexis, gelegen in Nickerie, aan den Rijweg.

Allen aankomende de Boedels R. A. en J. Cruickshank.— *f* 168,000.— A. DESSÉ.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 7 dezer, de Eng. schoener *Defiance*, kapt. J. W. Bechtold.

Idem, de Eng. schoener *Scallop*, kapt. Th. Carter.— Beiden van Demerarij.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.— Sluit 12 dezer.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon.— Sluit Ultimo dezer.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co.— Sluit 4 Maart e. k.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.

Calypso, kapt. D. R. Nolles, adres bij H. C. Levy.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co.

Anna Arnoldina, kapt. van Wijk, adres bij Gisius & Co.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

Uithoofde van afwezigheid van den Leeraar, zal er, op e. k. ZONDAG den 10den dezer, *geene GODSDIENSTOEFENING* bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente* alhier, gehouden worden.

WEGGEDREVEN van plant. *JAGTLUST*, een groot opgeboeid **CORJAAL**, met platten *achterspiegel*, geheel *geteerd* en van voren met *lood* beslagen; die hetzelve terugbezorgt, of wel daaromtrent eenig bepaalde aanwijzing doen kan, zal, *genereus* worden beloond. (2195)

Paramaribo, den 8 *Februarij* 1856.

TE HUUR

Een ruim **PAKHUIS**, op het Erf van J. C. MULLER Az., aan den *Waterkant.* (2193)

De pillen van *HOLLOWAY!* *zijn een volmaakt middel voor zware hoofdpijnen, galziekten en bedorven maag.*

Deze onwaardeerbare pillen hebben de gezondheid hersteld van menige personen, welke door vreemde en inlandsche geneesheeren als ongeneesbaar werden beschouwd. Dezelven kunnen veilig gebruikt worden door diegenen welke lijden aan algemeene verzwakking, zware hoofdpijnen, maagziekten, leverkwalen; en die welke aanleg hebben tot waterzucht kunnen geen zekerder middel gebruiken dan de pillen van Holloway; welke als het ware op de hoofdspringaderen des levens werken, geene ziekte kan aan haren invloed weerstaan. Hare uitwerking is zacht maar spoedig, en als huismiddel zijn zij onvergelijkelijk.

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld, bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, à *f* 1 en *f* 3. (2196)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.